

KESKİN SESİ

Her iş yerine kreş!

ERKEN ÇOCUKLUK BAKIM VE EĞİTİMİ

Okul öncesi eğitim mecburi eğitim yaşına gelmeden her çocuğun yararlanması gereken temel bir insan hakkıdır. Bu yüzden devletler erken çocukluk eğitimini yaygınlaştıracak ve nitelikli hale getirecek politikalar üretmek zorundadır.

Türkiye’de okul öncesi eğitimden faydalanan çocuk sayısı son derece azdır. 0-3 yaş dönemde bulunan çocukların okullaşma oranı %0.02 iken 3-6 yaş döneminde gündüz bakımevleri ve anaokullarına giden çocuk sayısı %35.1’dir.

Türkiye bu haliyle gelişmiş ülkelerin fazlasıyla altında okul öncesi eğitim hizmeti sunarken; tarafı olduğu Barselona hedeflerine de ulaşmanın çok uzağındadır.

ÇOCUKLARA ANNELE BAKIYOR

Türkiye’de 0-6 yaş döneminde bulunan çocukların %86.7’sine anneleri bakmaktadır. İş gücü piyasasına hiç girememiş

ya da çocuk olduktan sonra ayrılmış kadınlar sosyal hizmetlerin ucuz ikamesi olarak değerlendirilmektedir.

ERKEN ÇOCUKLUK EĞİTİMİ VERECEK KURUM SAYISI YETERSİZ, YENİLERİ DE AÇILMIYOR

Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı gündüz bakım evleri ve anaokulları sayısı 28.891 (MEB 2017) buradan yararlanan çocuk sayısı 1.315.854’tür.

3-5 yaş arasında Milli Eğitim Bakanlığı’na bağlı kurumlarda okul öncesi eğitim alan çocukların

toplam içerisinde oranı %35 olduğu düşünüldüğünde; 3-6 yaş aralığında yaklaşık 4 milyon çocuk okul öncesi eğitim almamaktadır.

4857 no’lu yasa kadın işçilerin çocukları için kreş açılmasını öngören cinsiyetçi ve gerçeklikten uzak bir düzenlemedir. Türkiye’de 150 ve üzeri kadının çalıştığı işyeri sayısı sadece 1514’tür. Buralarda da denetim yapılmadığı için kreş yoktur.

KAMU KURUMLARINDA KREŞ KALMADI

Maliyet politikasıyla kreşler sosyal tesis kapsamına alınıp ödenek ayırılması yasaklanmıştır.

Kamu kurumlarında bulunan kreşlerinin sayısı her yıl azalmaktadır. 2008 yılında 497 olan kamu kreşleri sayısı 2016 yılında 56’ya gerilemiştir. Bilgi edinme hakkı çerçevesinde yaptığımız resmi başvurulara ve TBMM’de sunulan soru önergelerine rağmen sayının güncel bilgisi bir türlü açıklanmamaktadır.

Çalışma Bakanlığı ve yetkili Konfederasyonun 2018-2019 toplu iş sözleşmesinde kadınlara müjde olarak sunduğu mutabakat metninin 41. maddesinde ‘kamu kurumlarında olanaklar dahilinde kreş açılmalı’ denilerek kreş sorunu başka bahara ertelenmiştir.

KREŞ ÜCRETLERİ ARTIYOR, NİTELİK DÜŞÜYÜR, DİNSELLEŞTİRME YAYGINLAŞIYOR

Ortalama kreş ücretleri 1.000 TL civarındayken MEB’e bağlı anaokullarında beslenme, etkinlik ve servis giderleri yok-

sullaştırılan milyonların bütçesini zorlamaktadır.

Kadınların zaten düşük ücretli işlerde çalıştıkları düşünüldüğünde çalışmak yerine çocuk bakmak daha iyi bir alternatif haline getirilmiştir.

2017 yılından başlatılan ve özel kreşlere 5 yıl boyunca vergi muafiyeti sağlayan düzenleme ile kamusal bir hak olan kreş hizmeti tümüyle özel sektöre devredilmek istenmektedir.

Kreşlerde verilen eğitime olan güven dinselleştirme politikalarının erken çocukluk çağına indirgenmesi sonucunda gittikçe azalmaktadır. Soyutla somutun farkını anlamayan çocuklara din eğitimi verilmektedir. MEB tarafından imzalanan protokollerle kreş çağındaki çocukların dini eğitim alması sağlanmaktadır.

Ayrıca Diyanetin başlattığı dini eğitim projesi kapsamında 4-6 yaş çocuklara yönelik başlatılan kuran kurslarında yüz bine yakın çocuk eğitim almaktadır.

KREŞLERİN YAYGIN OLMAMASI KADINLARI İŞGÜCÜ PIYASASININ DIŞINA İTMEKTEDİR

TÜİK'in hazırlamış olduğu Aile Yapısı Araştırması 1.230.000 kadının çocuklarına baktıkları için işgücü piyasasına hiç girmediklerini tespit etmiştir. Benzer şekilde 1.112.000 kadın çocuk bakımı nedeniyle işten ayrıldığını belirtmektedir.

Bakım sorunu toplumsal olarak çözüldüğünde en az iki milyon kadının çalışmaya başlayacağı ortadadır.

Bu sayı toplumsal etki ile artacak; hem ebeveynler rahatça çalışabilecek hem de çocuklar beyin

gelişiminin en hızlı olduğu 0-6 yaş döneminde nitelikli öğretmenler ve akranlarıyla bir arada büyüyecektir.

YASALAR VE POLİTİKALAR ÇOCUKLARA DA KADINLARA DA DÜŞMAN

Kadın birey olarak değil aile olarak kimliklendirilmektedir. En az 3 çocuk politikası, kürtajın ve sezeryanın yasaklanmak istenmesi, bakım

hizmetlerinin karşılıksız olarak ev içlerinde yaptırılması, en büyük kariyerin annelik olarak gösterilmesi sadece birkaç örnektir.

Doğum izinleri toplamda sadece 16 haftadır. Bu süre doğumdan sonra bir kadının toparlanması için yeterli değildir.

KESK uluslararası anlaşmalara uygun olarak bu sürenin uzatılmasını ve dönüşümsüz ebeveyn izni uygulamasına geçilmesini önermektedir.

Erkekler sadece 10 gün babalık izni kullanmaktadır. Bu süre uzatılmalı; ebeveynlerin çocuk bakımında ortak sorumluluk alması teşvik edilmelidir.

KADIN İÇİN TEK SEÇENEK; ESNEK, GÜVENCESİZ, DÜŞÜK ÜCRETLİ ÇALIŞMA BİÇİMLERİ

Hükümet bir yandan doğum oranlarını yükseltmek için kadınların bedenleri üzerinde tahakküm kurmak istiyor. Diğer taraftan doğan çocukların bakımı noktasında üzerine düşen yükümlülükleri yerine getirmiyor.

Kadınlara esnek, yarı zamanlı, kısmi süreli, ev eksenli gibi son derece güvencesiz istihdam biçimleri dışında seçenek bırakılmıyor.

Kadınlar için
doğumdan önce 8
hafta, doğumdan
sonra 16 hafta olmak
üzere en az 24 hafta
doğum izni

Yarım zamanlı
değil, tam zamanlı
ve güvenceli
istihdam

Ücretsiz, ulaşılabilir,
7/24 açık, anadilinde
ve nitelikli kreşler

Bağımsız ve
Bakanlık tarafından
denetim

Yarım gün
değil tam gün
eğitim ve
bakım
hizmeti

Dönüşümsüz
ebeveyn izni
Kamu kurumlarında
kreş açılması
zorunluluğu

Çalışan
kadınların değil,
çalışanların
çocukları için
kreş

TALEP EDİYORUZ!

